

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 17/2015-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. januára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Puchallom, PhD., konateľom advokátskej kancelárie PUCHALLA, SLÁVIK & partners s. r. o., Kmeťova 24, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/6 GPt 128/14/1000-3 z 30. júna 2014 v spojení s postupom a rozhodnutím Krajskej prokuratúry v Prešove č. k. I/I KPt 799/12/7700-38 z 25. septembra 2014 a im predchádzajúcim postupom orgánov činných v trestnom konaní a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. novembra 2014 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/6 GPt 128/14/1000-3 z 30. júna 2014 v spojení s postupom a rozhodnutím Krajskej prokuratúry v Prešove č. k. I/1 KPt 799/12/7700-38 z 25. septembra 2014 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“) a im predchádzajúcim postupom orgánov činných v trestnom konaní.

2. Zo sťažnosti a z k nej pripojených písomností v podstatnom vyplýva, že sťažovateľ namieta spôsob vybavenia jeho návrhu na podanie mimoriadneho dovolania zo strany Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), keď tento návrh generálna prokuratúra, považujúc ho za podnet podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov postúpila podaním č. k. IV/6 GPt 128/14/1000-3 z 30. júna 2014 na ďalšie konanie Krajskej prokuratúre v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“), ktorá vyrozumela sťažovateľa o jeho vybavení podaním č. k. I/1 KPt 799/12/7700-38 z 25. septembra 2014 tak, že ho odložila ako nedôvodný.

3. Podstatu dôvodov tejto sťažnosti (bod 2) okrem podanej sťažnosti na ústavnom súde sťažovateľ namietal aj v rámci opakovaného podnetu z 19. novembra 2014, ktorý doručil generálnej prokuratúre a zároveň ho priložil k sťažnosti. V tejto súvislosti sťažovateľ poznamenal, „že ústavnú sťažnosť podáva z dôvodu opatrnosti...“.

4. Sťažovateľ žiadal ústavný súd, aby vydal nález:

„1. Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru... a čl. 46 ods. 1 Ústavy... rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky IV/6GPt 128/14/1000-3 zo dňa 30. 6. 2014 v spojení s rozhodnutím Krajskej prokuratúry Prešov, č.: I/1KPt799/12/7700-38 zo dňa 25. 9.2014 porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru... a čl. 46 ods. 1 Ústavy... uznesením Okresného riaditeľstva PZ, Odbor kriminálnej polície Prešov, spisovej značky ČVS: ORP-1197/OEK-PO-2009 zo dňa 31. 3. 2014, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania trestného činu Podvodu podľa ust. § 221 ods. 1, ods. 3, písm. a) Trestného zákona v spojení s uznesením Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 29. 4. 2014, sp. zn. 1Pv46/10/7707-106 porušené bolo.

3. Rozhodnutie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky IV/6GPt128/14/1000-3 zo dňa 30. 6. 2014 v spojení s rozhodnutím Krajskej prokuratúry Prešov, č.: 1/1KPt799/12/7700-38 zo dňa 25. 9. 2014 sa zrušuje.

4. Uznesenie Okresného riaditeľstva PZ, Odbor kriminálnej polície Prešov, spisovej značky ČVS: ORP-1197/OEK-PO-2009 zo dňa 31. 3. 2014 v spojení s uznesením Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 29. 4. 2014, sp. zn. 1Pv46/10/7707-106 sa zrušuje a vec sa Okresnému riaditeľstvu PZ, Odbor kriminálnej polície Prešov vracia na ďalšie konanie.

5. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je povinná uhradiť sťažovateľovi trovy konania do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu.

alternatívne:

1. Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru... a čl. 46 ods. 1 Ústavy... rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky IV/6GPt128/14/1000-3 zo dňa 30. 6. 2014 v spojení s rozhodnutím Krajskej prokuratúry Prešov, č.: 1/1KPt799/12/7700-38 zo dňa 25. 9. 2014 porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru... a čl. 46 ods. 1 Ústavy... uznesením Okresného riaditeľstva PZ, Odbor kriminálnej polície Prešov, spisovej značky ČVS: ORP-1197/OEK-PO-2009 zo dňa 31. 3. 2014, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania trestného činu Podvodu podľa ust. § 221 ods. 1, ods. 3, písm. a) Trestného zákona v spojení s uznesením Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 29. 4. 2014, sp. zn. 1Pv46/10/7707-106 porušené bolo.

3. Rozhodnutie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky IV/6GPt128/14/1000-3 zo dňa 30. 6. 2014 v spojení s rozhodnutím Krajskej prokuratúry Prešov, č.: 1/1KPt799/12/7700-38 zo dňa 25. 9. 2014 sa zrušuje a vec sa Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky vracia na ďalšie konanie.

4. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je povinná uhradiť sťažovateľovi trovy konania do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberať iba tými sťažnosťami, ak sa sťažovateľ nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom (orgánom verejnej moci) prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich.

7. Zmyslom a účelom uvedeného princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všeobecné súdy, resp. iné orgány verejnej moci, ktoré sú povinné vykladať a aplikovať príslušné zákony na konkrétny prípad v súlade s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy, sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv a základných slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov

verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05). Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov (orgánov verejnej moci), ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

8. Podstatou námietok sťažovateľa je právne posúdenie postupu a následného rozhodnutia generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry a im predchádzajúci postup orgánov činných v trestnom konaní v súvislosti s ich rozhodovaním o jeho návrhu na podanie mimoriadneho dovolania zo strany generálnej prokuratúry z hľadiska rešpektovania jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu (resp. práva na spravodlivý proces), v dôsledku porušenia ktorých sa domáhal ako v konaní pred ústavným súdom, tak aj podaním opakovaného podnetu z 19. novembra 2014 (bod 3) preskúmania postupu generálnej prokuratúry aj samotnej vecnej stránky.

9. Ak sa za tejto situácie domáhal svojho práva jednak na generálnej prokuratúre a zároveň aj na ústavnom súde, musela byť sťažnosť odmietnutá pre jej predčasnosť, pretože o ochrane označených práv, ktorých porušenie namieta, bude najprv rozhodovať generálna prokuratúra.

10. Ústavný súd preto zaujal názor (podobne I. ÚS 169/09), že v prípade podania opravného prostriedku (ďalšieho podnetu) a súbežne podanej ústavnej sťažnosti je ústavná sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o takomto opravnom prostriedku (v danom prípade o ďalšom podnete). Pritom lehota na podanie takejto sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (porovnaj tiež rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. novembra 2002 vo veci Zvolský a Zvolská proti Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, body 51, 53 a 54 alebo

vo veci Soffer proti Česká republika, sťažnosť č. 31419/04, body 47 a 48) napadnutému opravným prostriedkom (riadnym alebo mimoriadnym).

11. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa ústavný súd podanou sťažnosťou, ako aj ďalšími návrhmi sťažovateľa meritórne nezaoberal, ale podľa zásady ratio temporis ju odmietol ako neprípustnú pre predčasnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2015